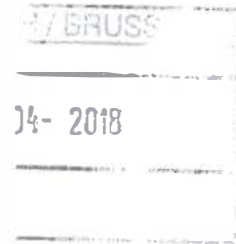

Afschrift van een minuut berustende ter griffie
der rechtbank van eerste aanleg te Leuven.

Vonnisnummer / Griffienummer
157/2018
Repertoriumnummer / Europees
2018/190
Datum van uitspraak
17 januari 2018
Naam van de beklaagde
Systeemnummer parket
14RL22408
Dossiënummer
17L001424

Rechtbank van eerste
aanleg Leuven strafzaken,
Kamer 19

Vonnis

Aangeboden op
Niet te registreren

OPENBAAR MINISTERIE

Vertegenwoordigd door substituut procureur des Konings Ann De Cat

BEKLAAGDE(N) :

190

geboren te : op
van Belgische nationaliteit
wonende te

bijgestaan door Bergé Jan, advocaat te Leuven.

1 TENLASTELEGGING(EN)

Beklaagd te : , kadastraal gekend
eigendom van sinds 22/08/2013.

bij inbreuk op artikel 6.1.1.1° van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening

hetzij zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning, hetzij in strijd met de vergunning, hetzij na verval, vernietiging verstrijken van de termijn van de vergunning , hetzij in geval van schorsing van de vergunning , hierna vermelde handelingen, zoals bepaald bij artikel 4.2.1.1° b { het verrichten van navolgend bouwwerk, met uitzondering van onderhoudswerken : het functioneel samenbrengen van materialen waardoor een constructie ontstaat)

namelijk de versteviging van de oevers van de vijver met houten planken

- 1) in de periode van 20/09/2013 tot 01/01/2014 te hebben uitgevoerd
- 2) in de periode 01/02/2014 tot op heden te hebben in stand gehouden

2 PROCEDURE

De zaak werd behandeld op de openbare zitting van 13 december 2017.

De bepalingen van de wet van 15 juni 1935 op het taalgebruik in gerechtszaken werden nageleefd.

De rechtbank nam kennis van de stukken van de rechtspleging en hoorde het Openbaar Ministerie en de beklagde, bijgestaan door zijn advocaat.

Er werd voldaan aan het voorschrift van artikel 6.2.1 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening, meer bepaald de overschrijving van de dagvaarding op het hypotheekkantoor en de inschrijving in het vergunningsregister.

De strafvordering is regelmatig ingesteld en is ontvankelijk.

3 BEOORDELING OP STRAFGEBIED

De beklaagde moet beseffen dat natuurbehoud belangrijk is en recreatief gebruik in ruimtelijk kwetsbaar gebied enkel toegelaten is mits vooraf de vereiste vergunningen zijn aangevraagd en bekomen.

Om de beklaagde het ontoelaatbare van zijn handelen te doen inzien en herhaling te voorkomen, legt de rechtbank een geldboete op van 50 euro, te verhogen met opdecimen.

3.3 Kosten, bijdrage en vergoeding

De beklaagde is een bijdrage verschuldigd aan het bijzonder fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden. De rechtbank is verplicht om bij iedere veroordeling tot een criminele of correctionele hoofdstraf deze solidariteitsbijdrage op te leggen.

De beklaagde is ook een bijdrage verschuldigd aan het Fonds voor juridische bijstand. De rechtbank is verplicht om aan iedere veroordeelde beklaagde een bijdrage op te leggen aan het Fonds¹. De opbrengsten van het Fonds worden gebruikt ter financiering van de vergoedingen van de advocaten belast met de juridische tweedelijnsbijstand alsook voor de kosten verbonden aan de organisatie van de bureaus voor juridische bijstand.

De beklaagde wordt veroordeeld tot de kosten van het onderzoek. Er wordt ook een verplichte vaste vergoeding opgelegd voor de kostprijs van het verloop van de strafprocedure. Het bedrag hiervan wordt bij koninklijk besluit bepaald².

4 HERSTELVORDERING

1 De stedenbouwkundig inspecteur heeft op 26 april 2016 een herstellvordering ingediend waarbij het herstel wordt gevraagd in de oorspronkelijke toestand, op straf van een dwangsom van 125 euro per dag vertraging, meer bepaald:

- het verwijderen van de oeverversteving tussen de oevers van de vijver met het rondom gelegen maaiveld;
- het verwijderen van de houtopslagplaats (inclusief vloerplaat en fundamente), het opvullen van de bouwput met zuivere teelaarde en de verwijdering van de afbraakmaterialen van het terrein

De Hoge Raad voor het Handhavingsbeleid gaf positief advies.

Het Openbaar Ministerie vraagt de rechtbank om de beklaagde te veroordelen tot het uitvoeren van deze herstellvordering.

2 De herstellvordering van de stedenbouwkundig inspecteur is wat de oeverversteving betreft als volgt gemotiveerd:

“Het inrichten van een vijver waarbij er naar een minder natuurlijke opvatting wordt overgegaan is

¹ Artikel 4§3 van de Wet van 19 maart 2017 tot oprichting van een Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijnsbijstand - in werking getreden op 1 mei 2017

² Het bedrag hiervan wordt bepaald in het Koninklijk Besluit houdende algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken

manifest strijdig met de bepalingen van het natuurgebied waarbij er maximaal gestreefd wordt naar het behoud, de bescherming en het herstel van het natuurlijk milieu. Het maken van steile wanden rond een vijver dient geen natuurbehoudkundig doel. Vanuit het oogpunt van natuurbehoud vergt elke habitat een eigen type onderhoud, maar algemeen wordt verschraling nagestreefd en worden overgangszones van waterpartijen zo natuurlijk mogelijk bewaard. Dergelijke overgangszones zijn een rijke zone voor habitats. In dit geval was er een natuurlijke overgang tot stand gekomen doordat er decennialang geen ingrepen aan de vijver plaatsgevonden hadden (zie foto's vroegere toestand die gevoegd werden bij de regularisatieaanvraag).

De toestand voor de werken was geschikt voor een aantal plant- en diersoorten die gebonden zijn aan water (o.a. amfibieën, moeras- en waterplanten). Door de uitgevoerde werken is er een steile wand ontstaan tussen het water en de oever. Hierdoor is de biotoop van een aantal watergebonden dieren verdwenen: geen gradiënt meer in de waterhuishouding en daardoor geen variatie meer in standplaatsen voor water- en moerasplanten, geen plaatsen meer met laag water als paaiplaats voor diersoorten, geen "slikken" meer, ..."

De beklagde betwist de herstellvordering en werpt op dat deze thans kennelijk onredelijk is.

3 De rechtbank merkt op dat zij, gelet op de appreciatie- en beleidsbevoegdheid van de herstellvorderende overheid en het beginsel van de scheiding der machten, niet zelf de redelijke herstellmaatregel kan bepalen. Zij kan enkel oordelen of de stedenbouwkundig inspecteur in redelijkheid is kunnen komen tot de beslissing een bepaalde wijze van herstel te vorderen. De rechtbank kan die beslissing maar marginaal toetsen en de herstellvordering enkel afwijzen als ze kennelijk onredelijk is.

Uit de recent bijgebrachte foto's en het aanvullend onderzoek dat door de politie is uitgevoerd, blijkt dat:

- o de oeeverversteviging niet meer zichtbaar is en door het verloop van de jaren onder het wateroppervlak is komen te liggen;
- o de vijver nu op een natuurlijke wijze overstroomt;
- o rondom de vijver een natuurlijk maaiveld aanwezig is en de beplanting zich herstelt;
- o er een waadplaats van 4 meter breed voorzien is voor vogels en andere dieren;
- o er op de aanpalende percelen ook een oeeverversteviging is aangebracht aan een vijver (waarvan de beklagde geen eigenaar is). Over deze oeeverversteviging groeien bomen en planten;
- o op de aanpalende percelen allerlei rommel ligt en er constructies aanwezig zijn, wat op het perceel van de beklagde niet meer het geval is.

Het is in deze omstandigheden kennelijk onredelijk om van de beklagde te verlangen dat hij de vijver opnieuw blootlegt om de oeeverversteviging te kunnen uitbreken. Deze maatregel is gelet op het herstel van het natuurlijk milieu te drastisch en zal de natuurlijke biotoop van de vijver opnieuw teniet doen.

De houtopslagplaats is reeds verwijderd, zodat dit punt van de herstellvordering zonder voorwerp is.

5 TOEGEPASTE WETTEN

De volgende artikelen bepalen de bestanddelen van de misdrijven, de strafmaat en de toepassing

van de taalwet:

- Artikel 40 en 65 van het Strafwetboek;
- De bijzondere wetten zoals vermeld in punt 1. Tenlasteleggingen;
- Artikel 11, 12, 14, 16, 31 tot 37 en 41 van de Wet van 15 juni 1935 op het taalgebruik in gerechtszaken.

6 UITSPRAAK

De rechtbank beslist na tegenspraak,

OP STRAFGEBIED

De feiten zijn bewezen.

De rechtbank veroordeelt | | voor deze feiten tot een geldboete van 50 euro, verhoogd 70 opdecimen (x 8) tot 400 euro, met een vervangende gevangenisstraf van 8 dagen.

De rechtbank verplicht | | tot betaling van een bijdrage van 25 euro, dit bedrag van 25 euro met 70 opdecimen gebracht op 200 euro.

De rechtbank verplicht | | tot betaling van een bijdrage van 20 euro aan het Fonds voor juridische bijstand.

De rechtbank legt aan | | ook een vergoeding op van 51,20 euro.

De rechtbank veroordeelt | | tot de kosten gemaakt door het Openbaar Ministerie, tot op heden begroot op 271,79 euro.

DE HERSTELVORDERING

De rechtbank wijst de herstellvordering af.

Dit eindvonnis zal overeenkomstig artikel 6.2.1 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke ordening ingeschreven worden op de kant van de overgeschreven dagvaarding op het tweede hypotheekkantoor van | | :

Dit vonnis is in openbare zitting uitgesproken op **17 januari 2018** door de rechtbank van eerste aanleg Leuven strafzaken (Kamer 19) samengesteld uit :

- F. Verstraete, rechter

In aanwezigheid van een magistraat van het Openbaar Ministerie zoals vermeld in het proces-verbaal van de terechtzitting.

Met bijstand van E. Van der Veken, griffier

(get.) E. Van der Veken

(get.) F. Verstraete